

^и Гл. 11; 6.
Марк. 6; 5, 4.

^і Лук. 4; 21.
Іоан. 4; 44.
^к Марк. 6; 5, 6.

^а Марк. 6; 14.
Лук. 9; 7.

^б Марк. 6; 17.
Лук. 5; 19,
20.

^в Лев. 18; 16
20; 21.

^г Гл. 21; 26.
Лук. 20; 6.

^д Гл. 10; 25.
12; 15. Мар.
6; 52. Лук.
9; 10. Іо.-п.
6; 1, 2.

тѣ при насъ? Отъ какѣ прочее на тогози
всичко това? И ^а съблазнявахъ ся въ него. 57
А Исусъ имъ рече; ^і Нѣма пророкъ безъ
почестъ, освѣнъ въ отечество-то си и въ
домъ-тѣ си. И ^к не стори тамо много силы 58
заради невѣрство-то имъ.

ГЛАВА 14.

По онова врѣме ^а чу Иродъ четвървласт- 1
никъ слухъ-тѣ Исусовъ, И рече на слугы- 2
тѣ си: Тойзи е Іоаннъ Кръститель; той е
въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, и за това дѣй-
ствувать силы-тѣ чрѣзь него. Защото 3
^б Иродъ като хвати Іоанна, върза го, и ту-
ри го въ тъмницѣ, заради Иродіадѣ женѣ-
тѣ на брата си Филиппа. Защото Іоаннъ 4
му казуваше: ^в не ти е простено да имашъ
нейѣ. И искаше да го убіе, но убоя ся отъ 5
народъ-тѣ; ^г защото го имахъ като пророкъ.
И когато празнивахъ въ день-тѣ на ро- 6
ждество-то Иродово, дъщеря-та иродіадина
игра на срѣдъ, и угоди на Ирода. За това 7
съ клѣтва ся врече да ѣ даде каквото бы
му поискала. А тя нагласена отъ майкѣ си; 8
Дай ми, казува, тука на блюдо главѣ-тѣ 9
на Іоанна Кръстителя, и оскърби ся царь-тѣ,
по зарадъ клѣтвѣ-тѣ и зарадъ сѣдящы-тѣ съ
него заедно повелѣ да ѣ ся даде. И проводи 10
та посѣче Іоанна въ тъмницѣ-тѣ. И доне- 11
сохъ главѣ-тѣ му на блюдо и дадохъ ѣѣ
на момиче-то; и занесе ѣѣ на майкѣ си. А 12
ученици-тѣ му дойдохъ та дигнахъ тѣло-
то, и го погребохъ, и дойдохъ та казахъ
на Исуса.

И ^д како чу това Исусъ, отиде отъ тамъ 13
съ ладіѣ въ пусто мѣсто самичкѣ; и ка-
то разбра народъ-тѣ, отидохъ слѣдъ не-